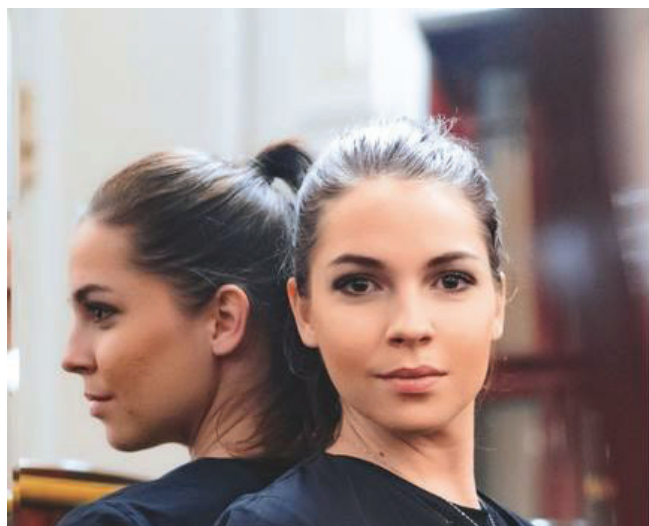

Nejsem šílená jen do klasiky

Je mladá, krásná, s neuvěřitelným pěveckým nadáním. Že nevíte, o kom je řeč? O sopranistce **PATRICII JANEČKOVÉ** (21), která je právem považována za jeden z největších talentů současnosti. Do opery se zamilovala už jako dítě a od svého triumfu v televizní soutěži před devíti lety žije svůj sen. Díky koncertům cestuje po celém světě, ale nezapomíná ani na české publikum. Už zanedlouho ji totiž čeká vystoupení na největším festivalu klasické hudby u nás.

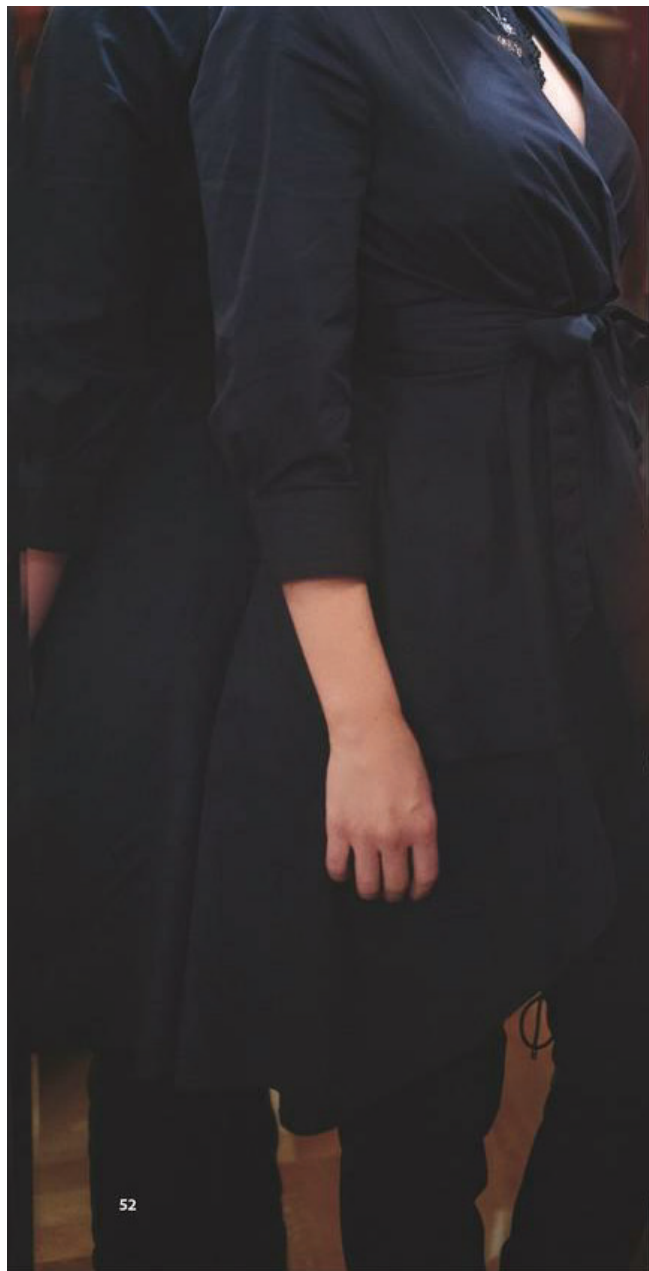
51

Zpíváte od malička. Vzpomenete si, kdy vás to začalo táhnout k operě? To si pamatuji přesně. Když mi bylo osm roků, navštěvovala jsem základní uměleckou školu a kvůli mému nízkému věku jsem mohla zpívat pouze lidové a klasické písně. Já ale toužila po něčem těžším. Zkusila jsem tedy konkurz do divadla, kam mě přijali, a já nastoupila do sboru.

nia. Jak se váš život od té doby změnil?

V té době jsem byla ještě na základní škole a učila se zpívat soukromě. Konzervatoř a vysoká škola přišly až ve chvíli, kdy jsem si uvědomila, že se chci vydat tímto směrem a věnovat se hudbě celý život. Změnilo se tedy vlastně jen to, že jsem zpěv začala brát opravdu vážně.

52

Později se dostavily i sólové role.

Opera je jeden z nejtěžších žánrů. Proč jste si vybrala zrovna ten?

Vážná hudba měla u nás doma vždycky své místo, protože tatínek hraje na kontrabas v Janáčkově filharmonii Ostrava. Jako zvědavé dítě jsem poslouchala různá cédéčka, která jsem doma našla, a zjistila, že je mi operní zpěv bližší než ten popový. Začala jsem ho napodobovat a tak strašně mě to začalo bavit, až jsem si uvědomila, že je to to pravé.

Po kom myslíte, že jste zdělila hudební nadání?

Nevím o nikom, kdo by u nás v rodině zpíval. Prý pradědeček z tatkovy strany, ale toho jsem nikdy nepoznala. Hudební sluch a smysl pro intonaci a rytmus mám ale určitě po tatínkovi.

Je někdo, s kým zpěv konzultujete a pracujete na progresu?

Od svých dvanácti let spolupracuji s Evou Drízgovou-Jirušovou, první dámou opery v Ostravě. Ujala se mě poté, co mě slyšela zpívat v Kouzelné flétně, a má mě pod svými křídly dodnes.

Ve dvanácti letech jste také zvítězila v zábavní televizní show Talentma-

Po vašem triumfu začaly určité přicházet i pracovní nabídky...

To ano. Začínala jsem vystoupením na nejrůznějších firemních akcích, později se přidala i ostravská, pražská, zlínská nebo pardubická filharmonie. Velkou výhodou to mělo v tom, že jsem se pěvecky velmi posunula, menší nevýhodou pak v tom, že jsem neměla tolik času věnovat se svým vrstevníkům, čímž mi uteklo pár zážitků z dětství. Ale jako problém to nevnímám.

Před několika lety jste se začala věnovat i divadlu. Jak moc je to jiné oproti koncertnímu vystupování?

Jiné je to velmi, zábavně stejně. Hraju operu, muzikál, a dokonce i činohru. Už mi

vlastně chybí jenom opereta. *(smích)* Mé divadelní začátky se pojí s muzikálem Romeo a Julie od Borise Urbánka, který momentálně stále hrajeme. V lednu nás ale v Moravskoslezském divadle čeká derniéra, tak jsem z toho trochu smutná. Opeře se věnuji v Olomouci, kde účinkuji ve hře *Così fan tutte* od Wolfganga Amadea Mozarta. Velmi mě naplňují i sólové koncerty, kterých je díky spolupráci se S.V.A.B. promotion, s. r. o., stále více. Momentálně nejčastěji koncertuji s barokními soubory jako například Collegium Marianum, ale taktéž se věnuji jiným obdobím.

Na konci prosince vás čeká vystoupení v rámci mezinárodního festivalu klasické hudby s názvem České doteky hudby. Jak se na tuto vyhlášenou událost těšíte?

Těším se moc, protože ve Smetanově síni pražského Obecního domu je perfektní

Jednoznačně v italštině. Miluju Itálii a vše s ní spojené. Možná jsem měla být Italka. *(smích)* Baví mě ale i angličtina, němčina a momentálně začínám s francouzštinou. Jediné, s čím nemám ještě zkušenost, je ruština.

Mluvíte italsky plynně, anebo jazyk užíváte jen v rámci zpěvu? Rozumím, ale sama ještě nemluvíte. Italštinu jsem měla v rámci výuky na konzervatoři, ale tam se toho člověk moc nenaučil. Momentálně italštinu studuji sama.

táře lidí z celého světa na svém oficiálním Facebooku, kteří mi děkují za to, že zpívám a rozdávám radost. To mě velmi těší.

Máte čas i na soukromý život a zábavu s přáteli?

Určitě ano. Na přátele si najdu čas vždycky, to bych si nedovolila je zanedbávat. A na sebe také. Ve chvílích, kdy potřebuju vydechnout, si napustím vanu, pustím si film a užívám si sladké nicnedělání.

Jakou hudbu ráda posloucháte ve volném čase?

Líbí se mi hlavně filmová hudba a klavírní a orchestrální věci. Ale nebráním se ani starým hitům od The Beatles, The Doors, Led Zeppelin a dalších. V létě také ráda jezdím na festiva-

ly. Nejsem šilená jen do klasičky. *(smích)*

Jaké jsou vaše sny a cíle do budoucna?

Velmi blízkým cílem je dodělat vysokou školu. Čeká mě bakalářská práce a za dva roky magisterská. A vzhledem k tomu, že nejsem moc studijní typ, mám z toho velké obavy. Jinak se moc těším na všechno, co přijde, především na velké zahraniční cesty. V jednání je koncert v Japonsku a také v Indii. Ráda objevuji nové kultury a ochutnávám místní jídla.

Chtěla byste v zahraničí i žít? Lávalo by vás to?

Aktuálně ne. Časem se tomu nebráním, ale teď jsem spokojená doma v Česku.

Petra SMÍDOVÁ

akustika. To už jsem si vyzkoušela v minulosti, když jsem měla tu možnost si tam zazpívat. Jako první přednesu árii od Friedricha von Flotowa Píseň o růži z opery Martha aneb Trh v Richmondu, dále pak Olympii z Hoffmannových povídek od Offenbacha. Je to strašně těžké, ale je to tak krásné, že to všichni chtějí. Dalším dílem pak bude Frühlingsstimmen od Johanna Strausse, což je také dost náročné, ale tím spíš se nemůžu dočkat.

Jak se na koncert připravujete?

Moje přípravy nejsou nijak závratné. Repertoár už mám nazpíváný, takže se nemusím nic učit. Noty, texty, rytmus, to už všechno umím, s mojí učitelkou zpěvu oprašujeme jen technické věci, které je potřeba před koncertem ještě dopilovat.

V jakém jazyce nejraději zpíváte?

Bydlíte v Ostravě. Jak zvládáte skloubit školu a pracovní nabídky po Česku a zahraničí?

Myslím, že se to dá, protože na vysoké škole už nejsou tak striktní pravidla, co se docházky týče. Navíc tam jsou velmi ochotní a vstřícní profesori, kteří chápou, že mám i své povinnosti, a podporují mě. Stejně tak moje rodina, s níž se sice nevidám tak často, protože maminka žije na Slovensku, ale i tak to zvládáme.

Jste mladá, krásná žena, která o pozornost mužů určitě nemá nouzi. Nadbíhají vám vaši ctitelé? Píší vám?

Které ctitele myslíte? (*smích*) Nemám žádnou takovou zkušenost.

Vy opravdu nedostáváte obdivné vzkazy od mužů?

Třeba jo, ale já o tom nevím. Na sociálních sítích mám tyto možnosti zablokované. Ráda si ale pročítám komen-

« zpět na začátek